

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda

Judecătorii: Diaconu Iurie și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului Onofraș Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Onofraș Vasilii xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx, domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.07.2021 – 22.07.2021;

Instanța de apel: 21.08.2021 - 20.10.2021;

Instanța de recurs: 01.02.2022 – 13.04.2022.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Sîngerei) din 22 iulie 2021, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Onofraș Vasilii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 192¹ alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) 6 (șase) luni închisoare;

- art. 264 alin. (4) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost stabilită lui Onofraș Vasilii, pedeapsa definitivă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

A fost dispusă încasarea din contul lui Onofraș Vasilii în beneficiul statului suma de 1 262,26 (o mie două sute șaiszeci și doi, 26) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Onofraș Vasilii la 23 iunie 2021, aproximativ ora 23:30, aflându-se în stare de ebrietate în s. Rădoaia, r-nul Sîngerei și folosindu-se de faptul că nu este

observat de cineva, pe ascuns a răpit automobilul de model „Ford Focus”, cu n/î xxxxx, ce îi aparține cet. Scutari Igor, care era parcat în preajma locuinței sale, iar cheile acestuia fiind într-un loc accesibil.

În continuare, Onofraș Vasilii s-a folosit de acest automobil după propriul plac, deplasându-se cu el pe drumul regional G-30 „Rădoaia-Sîngerei Noi”, în direcția s. Sîngerei Noi, r-nul Sîngerei, unde aproximativ la ora 04:00, la o distanță de circa 3 km de la ieșirea din s. Rădoaia, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și ca rezultat, automobilul condus de el s-a inversat.

Tot el, la 24 iunie 2021, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool cu grad avansat, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,13 mg/l și fără a deține permis de conducere, după ce a răpit automobilul de model „Ford Focus”, cu n/î xxxxx, a urcat la volanul acestuia și se deplasa din s. Rădoaia, r-nul Sîngerei, spre s. Sîngerei Noi. Automobilul era în stare tehnică bună, care permitea deplasarea, fără careva pericol pentru participanții la traficul rutier.

În continuare, aproximativ ora 04:00, Onofraș Vasilii, conducând automobilul de modelul „Ford Focus”, cu n/î xxxxx, pe drumul regional G-30 „Rădoaia-Sîngerei Noi”, care era uscat, din pietriș, pe drum din afara localității, cu o viteză de circa 60 km/oră, ce în condițiile respective nu garantează siguranța traficului, avându-i în calitate de pasageri, pe bancheta din față, dreapta, pe concubina Pînzari Ana și pe bancheta din spate pe fiii Pînzari Daniel, născut la 22 februarie 2018 și Pînzari Pavel, născut la 27 aprilie 2021, parcurgând o distanță de circa 3 km de la s. Rădoaia, r-nul Sîngerei, în direcția s. Sîngerei Noi, a încălcat prevederile art. 3, 10 alin. (1) pct. b), 11 lit. b), 14 lit. a) și d), 42 pct. 2), 45 alin. (1) lit. a), b), d) și alin. (2) al Regulamentului circulației rutiere, care îl obligau să respecte regulile circulației, prin acțiunile sale să nu creeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului; să posede cunoștințe și dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; în timpul deplasării să poarte centura de siguranță și să se asigure că și pasagerii au cuplat centurile; să conducă vehiculul în stare de ebrietate; să poarte convorbiri telefonice; în afara localității; să conducă vehiculul cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului; să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, condițiile rutiere și situația rutieră; în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu s-a isprăvit cu conducerea unității de transport, a ieșit pe contrasensul direcției sale de deplasare, a derapat de pe partea carosabilă și ca rezultat autoturismul condus de el, s-a tamponat cu partea din față și laterală dreapta de malul șanțului de scurgere, după care s-a inversat.

În rezultatul acestui accident rutier, pasagera Pînzari Ana, care nu avea cuplată centura de siguranță, după tamponarea în malul șanțului de scurgere,

a fost aruncată din salon, după care strivită cu caroseria automobilului inversat, fiindu-i cauzate astfel leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă, fractura oaselor bolții și bazei craniene, de la care a decedat pe loc, pasagerului Pînzari Daniel i-au fost cauzate plagă contuză planta dreaptă, excoriații gamba dreaptă, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate și pasagerului Pînzari Pavel, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de edem și hiperemie a țesuturilor moi a feței pe dreapta, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, acțiunile lui Onofraș Vasilii au fost încadrate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, *adică răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire și în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, *adică încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate.**

3. Avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului Onofraș Vasilii, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei stabilite inculpatului și cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Onofraș Vasilii să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, potrivit art. 90 Cod penal, și respingerea cererii privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1 262,26 lei.

În motivarea apelului a indicat că, Onofraș Vasilii se află în relații de concubinaj și are doi copii minori la întreținere, a recunoscut vina și se căiește sincer de cele săvârșite.

Astfel, a menționat partea apărării că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră și consideră că corectarea acestuia poate fi realizată și fără privarea acestuia de libertate, întrucât Onofraș Vasilii a realizat cele săvârșite și nu este o persoană periculoasă pentru societate.

Cu referire la soluția primei instanțe privind dispunerea încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, partea apărării a indicat că demonstrarea vinovăției este o sarcină a statului, iar cheltuielile suportate în acest sens, nu pot fi puse în obligația persoanei, invocând apărarea și prevederile art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, potrivit căroră, *„în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat”*.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2021, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat și menținută fără modificări sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat că, sentința primei instanțe nu a fost contestată în partea stabilirii faptei și încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Onofraș Vasilii, partea apărării invocând dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatului, sub aspectul asprimii acesteia, considerând incidente speței prevederile art. 90 Cod penal, precum și privitor la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată.

Analizând circumstanțele cauzei prin prisma materialelor anexate la dosar ce vizează faptele infracționale săvârșite de Onofraș Vasiliu, personalitatea acestuia și urmările prejudiciabile ale acțiunilor sale, instanța de apel a concluzionat că prima instanță justificat a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Reținând prevederile art. 61, 75 Cod penal, instanța de apel a stabilit că pedeapsa aplicată inculpatului Onofraș Vasiliu de către prima instanță, sub formă de închisoare, este în raport cu gravitatea faptelor comise – infracțiuni mai puțin gravă și gravă, săvârșite cu intenție; caracteristica negativă a inculpatului; personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de la legea penală și anterior fiind condamnat pentru săvârșirea mai multor infracțiuni, și anume – la 25 aprilie 2008, a fost încetată urmărirea penală în privința lui Onofraș Vasiliu, în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motivul împăcării părților; la 12 iulie 2019, a fost încetată urmărirea penală în privința lui Onofraș Vasiliu, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, din motivul împăcării părților; la 01 noiembrie 2012 a fost condamnat prin sentința Judecătoriai Sîngerei în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității; la 09 octombrie 2020, a fost condamnat prin sentința Judecătoriai Sîngerei, în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar pe parcursul anilor 2017 – 2020, a săvârșit 17 contravenții, inclusiv de violență în familie, injurie, ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, opunerea de rezistență, vătămarea integrității corporale, huliganism nu prea grav, sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului, neexecutarea ordinului de restricție de urgență și consum de băuturi alcoolice în locuri publice; din actele cauzei se atestă, că Onofraș Vasiliu se află la evidența medicului narcolog, cu diagnoza „tulburare mentală și de comportament legate de abuzul de alcool agravat de organicitate cerebrală. Utilizare nocivă. Sindrom psihopatiform”, nu se află la evidența medicului psihiatru, de la locul de trai se caracterizează satisfăcător; referitor la atitudinea inculpatului față de faptele săvârșite și procesul desfășurat – acesta a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, fapt ce a găsit reflectare asupra termenului de examinare a cauzei; circumstanțe atenuante – căința sinceră; circumstanțe agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care se afla în stare de ebrietate (*pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal*) și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară (*pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal*).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că inoportunitatea aplicării unei pedepse condiționate rezultă din categoria, caracterul și numărul de infracțiuni săvârșite de Onofraș Vasiliu, precum și din consecințele survenite și anume, decesul concubinei în rezultatul accidentului rutier, iar ținând cont că acesta anterior a mai fost condamnat de două ori la pedepse neprivative, iar de două ori s-a încetat urmărirea penală din motive de nereabilitare, se poate

conchide că inculpatul nu a tras careva concluzii, continuând și fiind predispus de a leza valorile sociale ocrotite prin legea penală.

Astfel, referitor la argumentele părții apărării cu privire la asprimea pedepsei aplicate inculpatului Onofraș Vasilii, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate, or, la stabilirea pedepsei penale, prima instanță a ținut cont de prevederile legale în acest sens.

Cu referire la dezacordul părții apărării privind încasarea din contul inculpatului Onofraș Vasilii a cheltuielilor de judecată, instanța de apel a precizat că soluția pronunțată de către prima instanță asupra cheltuielilor judiciare, a fost luată cu respectarea prevederilor legale ce reglementează acest aspect și anume art. 227-229 Cod de procedură penală, precum și modificările din 09 februarie 2018, operate în legea procesual-penală și cadrul conex acesteia, în partea ce ține de plata pentru efectuarea expertizelor judiciare, prin care a fost exclusă prevederea legală care expres stipula, la art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, că plata pentru expertizele judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

În acest context, instanța de apel a conchis, că cheltuielile judiciare în sumă de 1 262,26 lei, încasate din contul inculpatului, au fost suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare medico-legale.

5. Avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului, fără a invoca un temei concret prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă hotărârea instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Onofraș Vasilii să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În argumentarea recursului partea apărării menționează, că instanțele de fond urmau să aplice o reducere mai mare a termenului din pedeapsa prevăzută pentru infracțiunile incriminate inculpatului.

Astfel, susține că instanțele de fond au interpretat eronat legea, au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a intra în esență și a da apreciere corespunzătoare pretențiilor formulate la caz, în raport cu materialul probator și normele de drept ce reglementează acest aspect.

Prin urmare, partea apărării consideră că menținerea unei pedepse privative de libertate nu este un temei de reeducare, or, persoana poate să ia o atitudine negativă față de societate. Mai mult, precizează că inculpatul are la întreținere un copil minor.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar decizia instanței de apel conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursului declarat în cauză, rezultă că apărarea nu invocă un temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă Colegiul penal constată că recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei penale stabilite inculpatului Onofraș Vasilii, susținând că acestuia urmează să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă întrucât inculpatul și-a recunoscut vinovăția și cauza a fost examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, argumente care se subscriu temeiului pentru casarea deciziei instanței de apel prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Sub aspectul temeiului de casare menționat, Colegiul penal atestă că apărarea consideră că inculpatului Onofraș Vasilii, i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă

echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așadar, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din materialele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Onofraș Vasiliu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, și în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Onofraș Vasiliu pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fiind dispusă și încasarea din contul lui Onofraș Vasiliu în beneficiul statului, suma de 1 262,26 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului Onofraș Vasiliu, pedeapsa fiind aplicată în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în limitele sancțiunii prevăzute de infracțiunea incriminată.

Astfel, dispunând menținerea soluției primei instanțe de aplicare a pedepsei cu închisoare lui Onofraș Vasiliu, instanța de apel a stabilit că analizând circumstanțele cauzei, prin prisma materialelor anexate la dosar ce vizează faptele infracționale comise de Onofraș Vasiliu, personalitatea acestuia și urmările prejudiciabile ale acțiunilor sale, prima instanță just a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, referitor la alegațiile apărării privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Onograș Vasilii, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect le-a apreciat ca fiind nefondate, reținând în acest sens că pedeapsa aplicată inculpatului Onofraș Vasilii de către prima instanță, sub formă de închisoare, este în raport cu gravitatea faptelor comise de către acesta, luând în considerație că infracțiunile săvârșite fac parte din categoria celor mai puțin grave și grave, că acestea au fost comise cu intenție; faptul că inculpatul se caracterizează negativ; personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de la legea penală și că anterior a fost condamnat pentru săvârșirea mai multor infracțiuni, și anume – la 25 aprilie 2008, a fost încetată urmărirea penală în privința lui Onofraș Vasilii, în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motivul împăcării părților; la 12 iulie 2019, a fost încetată urmărirea penală în privința lui Onofraș Vasilii, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, din motivul împăcării părților; la 01 noiembrie 2012 a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Sîngerei în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității; la 09 octombrie 2020, a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Sîngerei, în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității; faptul că pe parcursul anilor 2017 – 2020, inculpatul a săvârșit 17 contravenții, inclusiv de violență în familie, injurie, ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, opunerea de rezistență, vătămarea integrității corporale, huliganism nu prea grav, sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului, neexecutarea ordinului de restricție de urgență și consum de băuturi alcoolice în locuri publice; că Onofraș Vasilii se află la evidența medicului narcolog, cu diagnoza „tulburare mentală și de comportament legate de abuzul de alcool agravat de organicitate cerebrală. Utilizare nocivă. Sindrom psihopatiiform”; de faptul că nu se află la evidența medicului psihiatru; de la locul de trai se caracterizează satisfăcător; precum și atitudinea inculpatului față de faptele săvârșite și procesul desfășurat, care a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată; că în calitate de circumstanțe atenuante, s-a stabilit căința sinceră, iar circumstanțe agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care se afla în stare de ebrietate (*pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal*) și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară (*pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal*).

Colegiul penal amintește, că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, și anume: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba cauzată, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Sub aspectul prevederilor legale citate, Colegiul penal statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Subsidiar, Colegiul penal consideră că sunt neîntemeiate și argumentele apărării cu privire la aplicarea unei reduceri mai mare a termenului din pedeapsa prevăzută pentru infracțiunile incriminate inculpatului, întrucât Onofraș Vasiliu se căiește sincer de cele săvârșite.

Aceasta deoarece ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul Onofraș Vasiliu, a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Așadar, Colegiul penal reține, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, instanța de recurs consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă privativă de libertate, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului Onofraș Vasiliu.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal conchide, că pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură

penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului Onofraș Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Onofraș Vasiliu xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 iunie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Diaconu Iurie

Boico Victor